

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRA VENNEMØDERNE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 548.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947078736512/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fra Vennemoderne

See, under disse Omstændigheder, som vor gode gamle Ven Pastor Birkedals Nærværelse midt iblandt os stiller os lyslevende for Øie, da vilde et fast og sikkert Trøstens-Ord tilvisse være, ikke blot paa sit rette Sted, men hvad vi kaider paa et nødtørftigt Sted, da jeg dog lige saa lidt som Birkedal kan raade til godvillig at træde ud idag for ei maaskee at drives ud imorgen, og et saadant Ord vil jeg derfor ogsaa haabe, Vorherre vil give mig at tale. Hvad der saaledes kan trøste den lille danske Frimenighed, er jo, det følger af sig selv, det samme som har trøstet mig nu snart gennem to Menneskealdere, og det under Omstændigheder, der vel maatte kaldes endnu langt mørkere end de nærværende; ja, det er den Følelse, at den lille danske Frimenighed, den er dog kaldet og udvalgt af Herren til at være som hans Menigheds og Menighedslivets Fosterfædre og Fostermodre, kaldet og udvalgt til at forberede Herrens Gjenkomst i Skyen med sin Faders Hørlighed. Dette var min Trøst fra de unge til de gamle Dage, og det har vist Mange ogsaa i denne Kreds følt, maatte være saa, naar de sang med mig:

»Foragter ei de ringe Dage!
Det er for os et Trøstens Ord,
Som bygge nu med Kræfter svage
Paa Herrens Hus i Høie-Nord,
En Hytte kun at liges ved
Guds-Huset i dets Hørlighed.

De høie Bjerge, som vor Hytte
End true hardt med Undergang,
Dem Aanden vil ei fra os flytte,
Men jevne lig den grønne Vang;
Som Havets Bjerge tit vi saae
Sig jevne ud til Bølger blaae.»

Men dette Trøstens Ord og Tone, har jeg ikke fundet endnu havde en saadan dyb og liflig Klang i Menighedens Øren, som det har i mine, og det kommer jo da deraf, at det ikke endnu har lynslaaet den lille danske Menighed, at den aandelig har det samme Kald, som de Faa af Israel, hvis Hjerte Herren rørte efter den babyloniske Udiændighed til at drage tilbage til det forjættede Land, og stræbe i trange Tider at opbygge Davids Stad og Salomons Tempel paany, saa der i Tidens Fylde, naar Christus, Messias, kom, dog ei skulde fattes enten en benaadet